

„Nezastavujte se,“ přikazoval Felix, zatímco ostatní zpomalili, aby popadli dech. Daniel vypadal na pokraji astmatického záchvatu, dokonce odněkud z kapsy vytáhl modrý inhalátor a dal si ho k ústům. „To je sakra vysoká brána, co budeme muset přelézt, jestli nás tu zamknou.“

Felix je vedl na východ po Broad Walk, široké šterkové cestě mezi okrasnými záhonky a podél boční strany Christ Church College.

„A je to. Budou z nás hvězdy večerních zpráv,“ ucedil Xav. „Jak zdrháme jako o život, jako bychom něco skrývali.“

„Táta mě zabije,“ řekla Talitha. „Slíbila jsem mu, že na přelíčení nepůjdu.“

„A kde si jako myslíš, žeš těch posledních pět dní trávil?“ zeptal se Felix.

„V knihovně.“

„Třeba nás nenatočili.“ Dan pořád zněl zadýchaně. „Třeba jsme měli kliku. Naši z toho taky nebudou nadšení.“

„Kam ji odvezou?“ zeptala se Amber, zatímco nechali za zády majestátní budovu Christ Church a ještě více se setmělo. Teď procházeli mezi Christ Church Meadow a Merton Field.

Ostatní čekali, co na to Talitha řekne. Studovala teď právo na Cambridge, a navíc měla přístup k odborným znalostem svého otce. Stala se tedy jejich neoficiální právní poradkyní.

„Dneska asi ještě zůstane v Bullingtonu, kde byla i během soudu,“ řekla Talitha. „V dalších dnech ji asi přestěhují na trvalejší místo. Táta si myslí, že nejpravděpodobnější je věznice v Durhamu. Ženy s dlouhými tresty jdou téměř vždycky tam.“

„To máš krásné po ruce, Dane,“ řekl Felix bez úsměvu.

Ani Daniel, který právě dokončil první semestr klasických studií na univerzitě v Durhamu, v tom neviděl nic zábavného.

„Čekalas, že dostane tak dlouho?“ zeptala se Amber Talithy.

„Tady ne,“ řekl Felix, když Tal otevřela ústa. „Potřebujeme se dostat někam, kde nás nikdo nemůže slyšet.“

Dan se otočil dokola. „Nikdo tu není.“

Felixe to nezajímalo. „Nehodlám nic riskovat,“ trval na svém.

„Nedáme si někde kafe?“ řekl Xav, který se neoblékl tak teple jako ostatní. „Je mi děsná kosa.“

„To nejde,“ namítla Talitha. „Nemůžeme vědět, kdo teď kde může bejt.“

„Pojďme do Queen's.“ Amber uvedla jméno své oxfordské koleje, která se nacházela nedaleko od místa, kde vyjdou na druhé straně parku. „Můžu vás zapsat jako návštěvu. A můžeme jít do knihovny. Touhle dobou tam nikdo nebude.“

Zdálo se, že všichni čekají na Felixův souhlas. Jelikož nic lepšího nedokázal vymyslet, řekl: „Pojďme tam.“ Pak je popoháněl k ještě vyššímu tempu.

Došli k řece a zahrnuli na sever. Vlevo měli veřejné hřiště Merton Field a napravo botanickou zahradu. Brána na tomto konci parku se používala méně často než hlavní vchod a byla ještě otevřená. Vyšli z parku ven a rychle vyrazili po Rose Lane. Pak přešli hlavní tepnu města High Street a zahrnuli doleva k budovám Queen's College. Podzimní semestr zvaný Michaelmas sice právě skončil, ale studenti měli pořád přístup do veřejných prostor univerzity. Amber je zapsala do knihy návštěv u vchodu a oni ji následovali přes nádvoří a nahoru po točitém schodišti do knihovny ze sedmnáctého století v horním patře. Teď už popadali dech všichni, včetně Felixe a Xava.

Knihovna v horním patře v Queen's College, všeobecně považovaná za jednu z nejkrásnějších v Oxfordu, byla dlouhá místnost s dubovou podlahou a řadami regálů se vzácnými knihami. Strop byl zdobený štuky v odstínech bílé a perlově šedé. Ohromná lomená okna teď byla temná. Místnost se zdála prázdná, ale Felix jí přesto rychle celou prošel